В 119. СУ „АКАДЕМИК МИХАИЛ АРНАУДОВ“ – ГР. СОФИЯ

Да срещнеш потомък на Левски…

В навечерието на 144-ата годишнина от гибелта на големия български революционер Васил Левски гост в столичното 119. СУ бе неговата потомка Христина Богданова. Тя се срещна с четвъртокласниците и разговаря с тях за съхранените семейни ценности, за любимите песни на Апостола. Според Христина това е изключително важно, защото семейството има голяма роля при формирането на човек, а Левски е възпитан в култ към честността и справедливостта. Знае се, че Левски е имал много силна връзка със своята майка. От нея идва и любовта на Апостола към музиката, която му е помагала в трудни моменти.

Христина е праправнучка на сестрата на Апостола – Яна. Всички негови наследници са все от нейна страна, която единствена от децата на Гина и Иван Кунчеви създава свое семейство. Яна е по-голямата сестра и носи всички грижи по революционните дела на Апостола. От нейния дом в Карлово той поема пътя за Белград и участието си в Първата българска легия, при нея се връща след дългия път. Без да е член на тайния комитет в града, тя е една от ярките му съмишленички.

През последните няколко години Христина Богданова се среща с много българи от всички поколения, предимно с деца и ученици, на които разказва неизвестни случки от живота на най-обичания национален герой. Тези малко познати страници от личните истории и премеждия на Левски тя е слушала и чела от своите по-възрастни родственици, от техните писма и устни разкази. Има забележителни сини очи, които правят впечатление, и особена мекота в общуването - черти, в които човек интуитивно търси прилика с портретите на Апостола. Общото от нейните срещи из цяла България е неподправеният интерес на българите да чуят нещо повече за Левски от чисто човешката му страна - какво го е вълнувало, от какво се е страхувал, предпочитанията му. Защото за подвизите и страданията му те знаят много.

Децата особено я изненадаха с куп въпроси, за които на възрастните дори не би им хрумнало да зададат - дали Апостола е имал домашен любимец, с коя ръка е писал, наистина ли е бил толкова силен… На въпроса: „Кой предаде Левски?“, тя отговори многозначно. Знае, че се говори, че поп Кръстю е отговорен за предателството, но обясни, че темата за предателството я вълнува като част от нашата човешка и национална същност. Христина пази кичури от косите му в специална капсула. Тя показа ценната семейна реликва и пред учениците. Някои от децата бяха толкова впечатлени, че дори не смееха да докоснат ценната реликва.

Родственицата на Апостола го цитира: „С моята кончина не свършва пътят, който трябва да извървите“, за да убеди втренчените в нея детски погледи, че не е достатъчно да се извоюва свободата, а тя трябва да се отстоява всеки ден.

В края на срещата Христина Богданова подари на училищната библиотека поредица книги, свързани с живота и делото на Васил Левски.

Виктория МИЛАНОВА,
119. СУ „Акад. М. Арнаудов“,
гр. София

На Васил Левски

Ти бе за подвизи роден!
На смърт съдбата те обрече…
Убиха те, но победен
теб още никой не нарече!

Навред ти виждаше сълзи
и твоята душа въстана.
Робиня майка те роди,
но роб ти нивга не остана!

Ти рано мъките видя
и рано във душа смутена
се зароди една мечта,
мечта безумна, но свещена!

И ти реши! И таз мечта
в сърцето твое тя гореше!
Покорната на вид рая
на бой неравен тя зовеше.

Не те ли плашеше смъртта?
Не знаеше ли ти цената?
На туй, що вършиш?
Смелостта заплащаше се с глава.

Пет века робство…О, съдба
Подобна само на проклятие!
Търпение, позор, борба…
И нейде там далеч – Разпятие!

Йоана МИХОВА